

РАНЕНИЯТЪ ОРЕЛЪ.

(Народна приказка).

I. Мишката и врабчето.

Едно врѣме мишката и врабчето се надумали да си живѣятъ въ една и сѣща кѣщичка. Въ обща дупка храна да принасятъ, зима да по-срѣщатъ.

Казано — свършено. Врабчето почнало по-майсторски да краде и много плодове и зърна натрупало въ мишата дупка.

Па и мишката не стояла съ скръстени рѣцѣ. И тя каквото намѣрвала, все тукъ го прѣбирала. Събрали голѣмъ купъ храна — запасъ за цѣла зима. Отъ всичко ще бждатъ доволни.

— Славно ще почна да живѣя, мислѣло си врабчето.

Но дошла зимата, а мишката се отмѣтнала. Не пускала врабчето въ кѣщичката си. Хапи го, гони го, па му се и надсмива. Разсърдило се врабчето. Домжчѣло му.

— Почакай, си казало то, — правото си азъ ще искамъ. Ще се оплача на самия царъ.

II. При птичия царъ.

Казано — свършено. — Царю — господарю! Правосѣдие искамъ. Сговорили се бѣхме съ мишката да живѣемъ въ една кѣщица. Но щомъ дойде зимата, мишката ме изгони. Застѣпй се заради